

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพของสถานศึกษา 3 ประเภท คือ ฮ่องและแจ้ง ฮ่องแต่ฮ่อง และไม่ฮ่องแต่แจ้ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสถานภาพของสถานศึกษา และใช้ตารางของ เครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .29 ถึง .83 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 และด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .63-.91 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy})

สรุปผลการวิจัย

1. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความสนใจเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดสรรงบประมาณ เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการประสานสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการกำหนดขอบเขตความร่วมมือและปรับปรุงโครงสร้าง และด้านการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านความสนใจเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือสนใจที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ปฏิบัติงานในโรงเรียน อันดับสอง คิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยลดขั้นตอนการทำงานให้สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและ

อันดับสาม สนใจเทคโนโลยีสารสนเทศเพราะเป็นสิ่งจำเป็นต่อสภาพการปฏิบัติงานในปัจจุบันและอนาคต

1.2 ด้านการจัดสรรงบประมาณเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการสนับสนุนเงินงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็น อันดับสอง การจัดซื้อเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ และอันดับสาม การวางแผนจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน สารสนเทศในโรงเรียน อันดับสอง การศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดความคิดที่ทันสมัย และอันดับสาม คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น

1.4 ด้านการใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผน อันดับสอง เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ตลอดเวลา และอันดับสาม เจ้าหน้าที่สารสนเทศเป็นผู้มีความสำคัญในการให้ข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงาน

1.5 ด้านการประสานสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการประสานงานระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็น อันดับสอง การติดตามผลการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องทำอย่างต่อเนื่อง และอันดับสาม การสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานทุกด้านเป็นสิ่งจำเป็น

1.6 ด้านการกำหนดขอบเขตความร่วมมือและปรับปรุงโครงสร้าง พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในงานเทคโนโลยีสารสนเทศไว้อย่างชัดเจน อันดับสอง ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างงานเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นระยะ ๆ

เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ และอันดับสาม การสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานทุกด้านที่เป็นสิ่งจำเป็น

1.7 ด้านการพัฒนาศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการฝึกอบรมทำให้บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศปฏิบัติงานได้ผลดี อันดับสอง บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นระยะ ๆ และอันดับสาม การส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็น

2. การพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการศึกษาเบื้องต้น ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ และด้านการพัฒนาและการปรับใช้ระบบสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านการศึกษาเบื้องต้น พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือมีการระบุความจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดระบบสารสนเทศ อันดับสอง มีการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบค้นหาปัญหาสารสนเทศของโรงเรียน และอันดับสาม มีการรวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของระบบสารสนเทศที่จะช่วยแก้ไขปัญหา

2.2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือมีการศึกษาความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศ อันดับสอง มีการสำรวจอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้กับระบบสารสนเทศ และอันดับสาม มีการศึกษาความเหมาะสมของระบบสารสนเทศกับสภาพของโรงเรียนก่อนดำเนินการ

2.3 ด้านการพัฒนาและการปรับใช้ระบบสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือมีการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้กับระบบสารสนเทศได้ตามความเหมาะสม อันดับสอง มีการกำหนดสารสนเทศที่ต้องจัดเก็บในงานด้านต่าง ๆ และอันดับสาม มีการจัดตั้งโครงการติดตามผลการใช้คอมพิวเตอร์ในระบบสารสนเทศ

3. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร โรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประเภทเอื้อและแข็ง ประเภทเอื้อแต่อ่อน และประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง

4. การพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ จำแนกตามสถานภาพของสถานศึกษา พบว่า

4.1 ประเภทเอื้อและแข็ง มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4.2 ประเภทเอื้อแต่อ่อน มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

5. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ โดยรวม อยู่ในระดับสูง

6. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารและการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสถานศึกษาประเภทเอื้อและแข็ง โดยรวมอยู่ในระดับสูง

7. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารและการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสถานศึกษาประเภทเอื้อแต่อ่อน โดยรวมอยู่ในระดับสูง

8. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารและการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสถานศึกษาประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง โดยรวมอยู่ในระดับสูง

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลตามจุดมุ่งหมาย และสมมติฐานการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งครอบคลุมเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำข้อมูลข่าวสารมาใช้ให้เป็นประโยชน์ มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และการบริหาร รวมทั้งเป็นปัจจัยที่กำหนดความได้เปรียบการแข่งขัน ผู้บริหารจึงต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นผู้นำในการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ใน

การช่วยบริหารโรงเรียนตลอดจนการส่งเสริมให้บุคลากรในสังกัดได้มีโอกาสรับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอดังที่ วาง (Wang, 1994, p. 3) ได้กล่าวไว้ และงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ สิงห์ตา (2547) ที่ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาระบบสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออก และพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกให้การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านความสนใจเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือสนใจที่จะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ปฏิบัติงานในโรงเรียน อันดับสอง คิดว่าเทคโนโลยีสารสนเทศจะช่วยลดขั้นตอนการทำงานให้สะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และอันดับสาม สนใจเทคโนโลยีสารสนเทศเพราะเป็นสิ่งจำเป็นต่อสภาพการปฏิบัติงานในปัจจุบัน และอนาคต ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนต้องให้ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศสนองความต้องการในการเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ขององค์กร ดังที่ พิชัย ลิขิตพัฒนาไพบูลย์ (2539, หน้า 139) กล่าวไว้ว่า องค์กรใดสามารถมองการณ์ไกลหรือมีวิสัยทัศน์ที่ดีแล้ว ย่อมได้เปรียบในแง่ของการแข่งขัน

1.2 ด้านการจัดสรรงบประมาณเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการสนับสนุนเงินงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็น อันดับสอง การจัดซื้อเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญ และอันดับสาม การวางแผนจัดสรรงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ความสำคัญโดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดซื้อจัดจ้างหรือแม้กระทั่งการขอรับบริจาคเพื่อให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยอย่างเหมาะสมและเพียงพอกับการพัฒนาโรงเรียน และผลเนื่องมาจากนโยบาย สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (2538, หน้า 7) ที่ให้มีการลงทุนในด้านการศึกษาคือของพลเมืองและทรัพยากรบุคคลด้านสารสนเทศเพื่อให้ก้าวทันอารยะประเทศ

1.3 ด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับปฏิบัติงานสารสนเทศในโรงเรียน อันดับสอง การศึกษาเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดความคิดที่ทันสมัย

และอันดับสาม คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงานของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความเข้าใจถึงการทำงานและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ หาโอกาสในการเข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังที่ แลนด์ และเคย์เซอร์ (Land & Cayer, 1994, p. 207) ได้สำรวจพบว่าผู้บริหารภาครัฐเห็นความสำคัญของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ไปพร้อมกับกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ

1.4 ด้านการใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์อย่างยิ่งในการวางแผนอันดับสอง เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้ตลอดเวลา และอันดับสามเจ้าหน้าที่สารสนเทศเป็นผู้มีความสำคัญในการให้ข้อมูลเพื่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการตัดสินใจและวางแผนการบริหารงานในองค์การด้วยการเรียนรู้สิ่งที่เปลี่ยนแปลงโดยการใช้ข้อมูลที่ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด และข้อมูลข่าวสารที่ได้จากเทคโนโลยีสารสนเทศมีความถูกต้อง รวดเร็วต่อการตัดสินใจสั่งการ (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2529, หน้า 2-3)

1.5 ด้านการประสานสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการประสานงานระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็น อันดับสอง การติดตามผลการปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องทำอย่างต่อเนื่อง และอันดับสาม การสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับงานทุกด้าน เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะผู้บริหารโรงเรียนต้องมอบนโยบายการจัดการข้อมูลกับผู้บริหารรับผิดชอบในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกระทำข้อมูลถูกต้องตรงกับวัตถุประสงค์ของการใช้งานมากที่สุด และปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยต้องมีการประสานสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดอยู่เสมอเพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่เสมอ การประสานงานสามารถจัดภาวะขาดความสัมพันธ์ ตามแนวคิดของ วาง (Wang, 1994, p. 17) และสามารถแก้ความขัดแย้ง ทำให้มีผลงานที่ดีขึ้น คู่กับการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรมาก ดังนั้นต้องวางแผนให้มีการประสานสัมพันธ์ที่ดี

1.6 ด้านการกำหนดขอบเขตความร่วมมือและปรับปรุงโครงสร้าง พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในงานเทคโนโลยีสารสนเทศไว้อย่างชัดเจน อันดับสอง ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างงานเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นระยะ ๆ

เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ และอันดับสามต้องวางแนวทางระบบงานเทคโนโลยีสารสนเทศต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์ขององค์กร ทั้งนี้เพราะการกำหนดหน้าที่ที่ชัดเจนและมีรูปแบบที่เหมาะสมจะอำนวยความสะดวกในการดำเนินการมีประสิทธิภาพลดช่องว่างระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี ตามแนวคิดของ วาง (Wang, 1994, p. 3) ที่ว่า ผู้บริหารควรมีความคิดกว้างไกลใน

1.7 ด้านการพัฒนานุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือการฝึกอบรมทำให้นุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศปฏิบัติงานได้ผลดี อันดับสอง นุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นระยะ ๆ และอันดับสาม การส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งที่จำเป็น ทั้งนี้เพราะการส่งเสริมให้นุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการศึกษาฝึกอบรมให้มีความรู้ความชำนาญ เห็นคุณค่าของผู้ปฏิบัติงานตอบแทนด้านขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ยกย่องส่งเสริมในที่สาธารณะจะเป็นแรงจูงใจให้มีการพัฒนาขึ้น ผู้บริหารเห็นความสำคัญของบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งจะส่งผลให้นุคลากรมีขวัญกำลังใจในการทำงาน และสามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนนุคลากรทางด้านนี้ และสอดคล้องกับภารกิจข้อที่ 2 ของนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (2538, หน้า 23) ที่รัฐจะต้องแก้ไขวิกฤติการณ์ความขาดแคลนนุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. การพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการศึกษาเบื้องต้น ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ และด้านการพัฒนาและการปรับใช้ระบบสารสนเทศ ทั้งนี้เพราะการพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นความร่วมมือของทุกฝ่ายในการจัดทำสารสนเทศให้ตอบสนองต่อความต้องการถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ และต้องมีการวิเคราะห์ด้วยความละเอียดรอบคอบ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ของงาน ซึ่งสารสนเทศนั้นเปรียบเสมือนเป็นเส้นเลือดของระบบมีความสำคัญสำหรับการบริหารองค์การ เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล โดยจะอาศัยข้อมูลและสารสนเทศเป็นปัจจัยหลัก ซึ่งจรูญ เจริญรักษ์ (2541) กล่าวถึงไว้ว่าเนื่องจากการสร้างสารสนเทศจะต้องมีระบบ มีวิธีการศึกษาวิเคราะห์อย่างละเอียดโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง มีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาปัญหาที่ต้องตัดสินใจอย่างรอบคอบถึงขั้นการกำหนดทางเลือกได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบสารสนเทศแต่ละขั้นตอนนั้นต้องใช้ทักษะและเทคนิคเฉพาะอย่าง (Ahituv & Newman, 1982, p. 192) เมื่อพิจารณาเป็นรายขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ด้านการศึกษาเบื้องต้น พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นขั้นตอนแรกที่ต้องคำนึงถึงในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อนำเอาไปใช้ และเป็นเรื่องใหม่มีการลงทุนค่อนข้างสูง จึงจำเป็นต้องศึกษาเบื้องต้นให้เข้าใจก่อน จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านนี้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี งามพิพัฒน์ (2540, หน้า 113) พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 12 ได้มีการดำเนินการในขั้นตอนนี้อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ พบว่าอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารต้องใช้ข้อมูลจากการศึกษาความเป็นไปได้ ประกอบการพิจารณาว่าสมควรพัฒนาระบบสารสนเทศได้เพียงใด ถ้าได้ดำเนินการในขั้นตอนนี้รอบคอบก็จะสร้างความมั่นใจได้ว่าระบบจะมีความเหมาะสม และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่งานวิจัยของ ทองเพชร จุมปา (2530, หน้า 121) และ ไพฑูรย์ สิงห์ตา (2547, หน้า 100) พบว่าในขั้นตอนนี้อยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากผู้บริหารในขณะนั้นให้ความสำคัญในการพัฒนาในด้านอื่นๆ ที่เร่งด่วนและจำเป็นก่อน

2.3 ด้านการพัฒนาและปรับใช้ระบบสารสนเทศ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากระบบสารสนเทศเป็นระบบที่ต้องลงทุนสูง มีเทคนิคและวิธีการบริหารที่ซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงระบบรวดเร็ว และมักจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดซื้อจัดจ้าง การเช่าซื้อ และการบริการ โรงเรียนมีทรัพยากรจำกัดทั้งด้านบุคคล วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ ซึ่งทำให้ผู้บริหารบางคนไม่กล้าลงทุนพัฒนาและปรับใช้ระบบสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองเพชร จุมปา (2530, หน้า 125) และ ไพฑูรย์ สิงห์ตา (2547, หน้า 100) ที่พบว่าโรงเรียนได้มีการปฏิบัติในขั้นตอนนี้การนำระบบมาใช้อยู่ในระดับปานกลาง

3. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ประเภทเอื้อและแจ้ง ประเภทเอื้อแต่อ่อน และประเภทไม่เอื้อแต่แจ้ง ทั้งนี้เพราะสถานภาพของสถานศึกษาที่มีความแตกต่างกัน ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องสร้างวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาและมุ่งมั่นผลักดันทุกวิถีทางที่จะให้ภาพในอนาคตเป็นไปตามวิสัยทัศน์เพื่อให้เกิดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานการศึกษา (วันทนา เมืองจันทร์, 2542) ดังนั้นการสร้างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีจึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาสถานศึกษาทุกประเภท โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ชุมชน เพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่

4. การพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพของสถานศึกษา พบว่า

4.1 ประเภทเอื้อและแข็ง มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4.2 ประเภทเอื้อแต่อ่อน มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาที่จัดอยู่ในประเภทเอื้อและแข็งมีสถานะแวดล้อมภายนอกองค์การ เช่นปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี การศึกษา การเมือง ความคาดหวังของบุคคลภายนอก เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ครอบคลุมองค์ประกอบของกลุ่มรวมผลประโยชน์ ประกอบกับสถานะแวดล้อมในองค์การมีปัจจัยเกื้อหนุนจากนโยบาย โครงสร้างงบประมาณที่เอื้อต่อการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ระบบข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความสามารถของบุคลากรที่มีผลต่อคุณภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร สัมพันธภาพระหว่างบุคคล รวมทั้งความคาดหวังในองค์การซึ่งอยู่ในลักษณะเป็นจุดแข็ง (พวงรัตน์ เกษรแพทย์, 2543) ดังนั้นสถานศึกษาที่มีสภาพประเภทเอื้อและแข็งจึงเป็นสถานศึกษาที่มีปัจจัยภายนอกเป็นโอกาสหรือพร้อมให้การสนับสนุนและเป็นปัจจัยภายในที่มีความเข้มแข็ง กว่าสถานศึกษาที่มีสถานภาพประเภทอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีชัย ปิยะสุข (2544) ที่ศึกษาวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดระยอง และพบว่าการพัฒนาสารสนเทศในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดระยอง เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียนมีความแตกต่างกัน

5. วิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศรายด้านในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของ อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ มีการพัฒนาและมีบทบาทมากขึ้นในทุกวงการแม้กระทั่งด้านการศึกษา ดังที่ นารี วงศ์โรจน์กุล (2537) กล่าวว่าบทบาทของคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนที่สำคัญมีอยู่ 3 ประการคือ ใช้ในงานบริหารโรงเรียน ใช้เพื่อสอนคอมพิวเตอร์ และนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้บริหารจึงต้องมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับวัฒนธรรมองค์การ หากผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ความสนใจก็เป็นเรื่องที่จะผลักดันให้ผู้บริหารระดับรองและผู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ต้องสนใจและชวนชวนหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี งามพิพัฒน์ (2540) ที่ศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 และพบว่าวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา

6. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพสถานศึกษาประเภทเอื้อและแข็ง

พบว่าวิสัยทัศน์เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาประเภทเอื้อและแข็งมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศอยู่ในระดับสูง ส่วนใหญ่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ดังที่ โอลสัน (Olson, 1991, p. 3) เสนอไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปรับตัวในองค์กรมีผลต่อการเชื่อมโยงการทำงานมีผลต่อการควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างานกับผู้ปฏิบัติงาน และมีผลกระทบต่อโครงสร้างระบบและวัฒนธรรมในองค์กร ปัจจัยทั้งภายนอกและภายในของสถานศึกษาประเภทเอื้อและแข็งมีโอกาสและมีความพร้อมในการสนับสนุนการพัฒนาระบบสารสนเทศ กลยุทธ์ที่ใช้เป็นกลยุทธ์ที่สร้างความเจริญเติบโต (ศูนย์การปฏิบัติการปรับปรุงระบบการจัดการงบประมาณ, 2546, หน้า 44) สามารถขยาย พัฒนาและส่งเสริมสถานะแวดล้อมภายนอกและภายในให้สถานศึกษาประเภทนี้ไปในทิศทางที่มีมาตรฐาน เมื่อผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีประกอบกับสถานะแวดล้อมภายนอกและภายในมีความเข้มแข็งย่อมทำให้วิสัยทัศน์ของผู้บริหารเป็นความจริง ดังที่ มาร์ติน (Martin, 1994) กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศในการกำหนดโครงสร้างในการพัฒนาองค์กร เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการวางแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ

7. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง จำแนกตามสถานภาพสถานศึกษาประเภทเอื้อแต่อ่อน

พบว่าวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาประเภทเอื้อแต่อ่อนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศอยู่ในระดับสูง เป็นเพราะปัจจัยภายนอกมีความพร้อมและให้การสนับสนุนเป็นโอกาสที่เอื้อต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ส่วนวิสัยทัศน์เทคโนโลยีด้านการพัฒนาบุคลากรไม่สัมพันธ์การพัฒนาระบบสารสนเทศเป็นเพราะปัจจัยภายในองค์การการบริหารด้านบุคลากรทำได้ไม่ดีไม่มีระบบสอดคล้องกับ นิพนธ์ เสือก้อน (2546, หน้า 35) สถานศึกษาประเภทนี้มีจุดอ่อนส่งผลให้มีข้อจำกัดในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพแต่ก็มีโอกาสจากภายนอกที่พร้อมให้การสนับสนุนและหากมีการแก้ปัญหาหรือจุดอ่อนของสถานศึกษาแล้ว จะทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งมากขึ้น อันจะนำไปสู่สถานภาพที่เอื้อและแข็ง

8. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับการพัฒนาระบบสารสนเทศในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะของ จำแนกตามสถานภาพสถานศึกษาประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง

พบว่าวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาประเภทไม่เอื้อแต่แข็ง มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศอยู่ในระดับสูง เป็นเพราะปัจจัยภายในมีโครงสร้างและนโยบาย การบริการและการผลิต ครูและบุคลากร งบประมาณ ปัจจัยการจัดการเป็นจุดแข็งนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ (Hutanwatr, 1998) สถานศึกษาประเภทนี้จัดว่ามีความพร้อม มีความเข้มแข็ง แต่ยังไม่มีโอกาส ต้องรอปัจจัยภายนอก ผู้บริหารต้องรักษาความสามารถไว้เพื่อคอยโอกาสจากปัจจัยภายนอก ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาประเภทนี้ดูจากข้อมูลการมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศค่อนข้างต่ำในด้านการกำหนดขอบเขตความร่วมมือและการปรับปรุงโครงสร้างและการประสานสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งมีปัจจัยภายนอกและภายในแตกต่างกันแต่ละแห่งต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพื่อการรองรับการประเมินสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับ วาง (Wang, 1994) และวันทนา เมืองจันทร์ (2542) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของสถานศึกษาของตนเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาประเภทเอื้อแต่อ่อนมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศด้านการพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการศึกษาคือเป็นไปได้อยู่ในระดับต่ำ และผู้บริหารสถานศึกษาประเภทไม่เอื้อแต่แข็งมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการประสานสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการพัฒนาและการปรับใช้ อยู่ในระดับต่ำ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะแนวทางในการนำผลวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรหาความรู้และทำความเข้าใจกับการทำงานและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อสามารถใช้งานได้ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียน

ประเภทไม่เอื้อแต่แข็งมีวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเทคโนโลยีกับการพัฒนาระบบสารสนเทศทุกด้านอยู่ในระดับต่ำ

2. ผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยองต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น เช่น ส่งเสริมการฝึกอบรมบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดบุคลากรเข้าสัมมนาและประชุมปฏิบัติการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้บุคลากรมีวิสัยทัศน์และทักษะมากขึ้น

3. ผู้บริหารโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยองควรได้มีการประสานสัมพันธ์กับหน้าที่เจ้าที่ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้นเช่น การวางแผนรูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นศูนย์กลางด้านประมวลผลข้อมูลเพื่อผลงานจะได้ตรงตามเป้าหมาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความคุ้มค่าในการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานด้านการศึกษา

2. ควรมีการศึกษาวิสัยทัศน์เทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาระบบสารสนเทศของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง

3. การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเท่านั้นควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผู้บริหารในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน ว่าจะได้ผลการวิจัยที่สอดคล้องหรือแตกต่างกันในลักษณะใดบ้าง

4. การสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลนอกจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิแล้วควรให้กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการวัดได้มีส่วนร่วมในการสร้างเครื่องมือ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและตรงกับปัญหาของกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น